

Szabó Dárió

SZÉP

Ülök a küszöb mellé gondosan oda-
igazított széken,
az ajtót
javítom.

Tőled tanultam javítani, mindent megjavítasz,
és most az vigasztal, hogy egy ideig
hasonlíthatok rád,
szögeket keresve fohászkodhatok,
fatörmelékeket aprólékosan össze-
söpörve egy egészet rakhatok ki és
adhatom oda
neked.

A kilincs ép, de a zárnak csak
a helyét lehet kitapintani egy bele-
szorult
kulcs szabadságvágyával és
fordulási késztetésével.

*

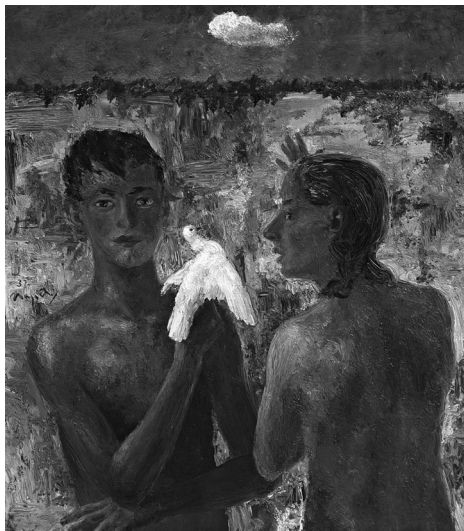
Kész van;
rendesen csukódik,
nyitni sem nehéz,
mégis mintha súlyosabb lenne
a kilincs,
rátelepedett minden, ami
szép
akarna lenni -
az ajtó elfelejtette a
szögletes dolgok
biztonságát,
a szék lábai átcsúsznak
a küszöb fölött.

ÉJSZAKAI MOZGÁS

A falu melletti csatorna vize szürkés-
fehéresen habzott, tompította
az érkező holdfényt.

Körülötte a part, a fák és a bokrok
sötétkében fürdöztek, a kis
kőhid pedig feketének látszott,
íve éjszakai szivárvány, kettészelte a csendet.

Ahol nappal a falu lakói pihentek,
oda ilyenkor az ökörnyál terít takarót.
Ahol nappal az épp erre tévedő vándorok
lopakodtak, oda ilyenkor
a csillagok közti űr épít házat.

Fiatalok
(1937, olaj, vászon, 80 x 71 cm)